

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa W. C.  
przeciwko P. R.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 12 lipca 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego  
od wyroku Sądu Okręgowego w T.  
z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt VIII Ca (...),

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera

wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności. Wedle skarżącego oddalenie apelacji było wadliwe, gdyż sąd powinien był uchylić wyrok sądu pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania w związku z nierozpoznanie istoty sprawy wynikającym z przedstawienia przez skarżącego dopiero w apelacji wierzytelności do potrącenia.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Z ustaleń dokonanych przez sądy *meriti*, a wiążących Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym wynika, że przedstawiona przez pozwanego wierzytelność do potrącenia była niewymagalna. Wbrew twierdzeniom skarżącego wierzytelność ta została przedstawiona do potrącenia już w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, a sąd ten wypowiedział się na temat przyczyn odmowy uwzględniania zarzutu potrącenia w swoim uzasadnieniu. Trudno zatem *prima facie* dopatrzyć się powoływanego nierozpoznania istoty sprawy. Nie bez znaczenia jest także, że skarżący w podstawie kasacyjnej zarzuca naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., a tym samym zmierza do podważenia poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, co jest niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).